

odpraviti, kateri se temu obdelovanju zoperstavijo. Naselniki pod Golovcam želijo, da bi se vsakterimu kos hriba po primerjeni ceni odločil.“

Tudi nas vedno v oči bode, že od delječ viditi, kako Golovec gôle rebra kaže, ktere bi se dale sčasama v rodovitno planino spremeniti, ki bi ne lepšala samo kraja, temuč bi posestniku tudi dovelj dobička vergla, kër Golovška zemlja se da v rodovitno perst predelati.

Dr. B.

Slovenske reči.

Gosp. Cafov — nam gosp. Dr. Muršec iz Gradca pišejo — so iz Českiga poslovenili: 1) Robinzona mlajšiga in 2) Svetodenski red. Oba dela je prevzel v zalogo naš knjigoteržec gosp. Dirnböck, in ju misli v Celji natisniti dati. Ne samo ljudstvo, temuč tudi vsi, ki svoj jezik ljubijo, bote té knjigi močno razveselile. Začudili se bodo njegovimu bogastvu in različnosti izrazov. —

Častiti gosp. Dr. Muršec so v imenu Graškiga slovenskiga zbora poslali vredništvu Novic serčni pozdrav „premilim bratam domorodcam Ljubljancem in vsim po celim Krajskim,“ ki je podpisan od 21 Slovanov. Vredništvu ni moč, vsih sostavkov v Novice vzeti, doklad pa je že létas toliko dalo, da ne vé, kako bo kmetijska družba z denarji izhajala. Ne j tedej vredništvu nihče za zlo ne vzame, če ne more čez moč storiti, kar bi sicer rado storilo. — Imenovani „pozdrav“ smo izročili Ljubljanskimu „slovenskimu zboru.“ —

(Slovenski zbor v Ljubljani) je oznanil osnovo svojih postav, ktere pa še le od perviga veliciga zbora (6. dan Rožnika) poterjenje pričakujejo. — Pervi namen slovenskiga zbora je: omikati slovenski jezik in ga na enako stopnjo z drugimi živimi jeziki sedarjih časov povzdigniti. — Jezikoslovstvo, ne pa politika, je tedej namen Ljubljanskiga slovenskiga zbora — in zoper ta namen se nihče ne more vstavljati. Vsak omikan človek zamore ud te družbe biti; za vpisano se plača 2 goldinarja, sicer pa je létno plačilo za Ljubljancane: 5 gold. za sameca; 7 gold. pa z rodovino vred; — za vunanje pa: 4 gold. za sameca; 6 gold. pa z rodovino vred. —

(V Celji se je slovensko-nemški zbor) začel, kteriga namen je bratovsko edinost slovenske in nemške narodnosti z besedo, pisanjem in djanjem vstanovit tako, da se nobenimu narodu ne bojo njegove pravice krajsale. Zbor povabi, da bi obilo rodoljubov stopilo v to družbo.

(Slovenski zbor v Ljubljani) ima prvi veliki zbor 6. dan Rožnika, ne pa prvi dan, kakor je poprej napovedano bilo.

Časopisi na Krajskim.

V malim serpanu bomo imeli na Krajskim naslednje časopise (cajtinge): 1) Laibacher Zeitung und illirisches Blatt, 2) Kmetijske in rokodelske Novice, 3) Slovenijo, slovensko, v Ljubljani pri gosp. Blazniku izhajajo, 4) Sloveniens Blatt, nemški, v Novim mestu pri gosp. Marii Tandlerjevi izhajajoči list, 5) Cerkveni časopis, slovenski, 6) Cerkveni časopis, nemški, pri gosp. Blazniku na svitlo dajan, in 7) Vedež za mladost i. t. d. v slovenskim jeziku pri gosp. Egerjevi v Ljubljani izhajajo.

Časopisov nam ne bo manjkalo, kakor se iz tega vidi — ali bo pa tudi prejemnikov zadosti? Bog daj!

Oznanilo zavoljo banknotov.

Dandanašnje prekučje po svetu so pripravile nektere ljudi v velik strah, da bojo banknoti nekaj svoje cene zgubili; torej so jih v bankne denarnici menjati dèrli,

da je bilo sila. — V tacih okoljšinah je bankno vodstvo v Dunajskih Novicah 21. dan tega mesca skazalo bankno premoženje, iz kteriga se vidi, da se pri banknotih ni nobene zgube bati. De pa banka ne pride ob vso svojo srebernino in zlatnino, je dalo vodstvo na znanje: 1) da se za nekaj časa pri banknih denarnicah po malim na enkrat nobenimu več kot za 25 gold. banknotov menjalo ne bo; in 2) da se bojo kmalo banknoti po goldinarji in po dva goldinarja med ljudi dali, da bo lože z njimi ravnati namesto srebra.

Iz dežele Krajskiga in Goriškiga.

Kakor v Ljubljani, Ipavi, Idrii, Postojni, Krajnji in več drugih krajih so tudi v Mokronogu in v Rifenberku rojstni dan našiga milostljiviga Cesarja Ferdinanda praznično obhajali. Posebno lepo se je tudi v Mokronogu in Rifenberku (kjer je 115 stražnikov in gosp. Franc Licen stotnik) narodna straža obnašala. — Prostor nam ne pripusti, obširnih popisov, ki smo ju od gosp. T. in od gosp. Hz. prejeli, v Novicah natisniti.

Praznovanje godu

našiga presvitliga Cesarja Ferdinanda.

Zavoljo procesij križeviga tedna je bil v Ljubljani god našiga miliga Cesarja že pretečeno nedeljo praznično obhajan. Goreče prošnje za ohranjenje ljubeznjiviga Očeta so iz serc zvestih Krajncov puhtele proti nebesam pri veliki sv. maši, ktero so ob desetih naš milostljivi knez in škof péli. Od gospod Bl. Potočnika zložena narodna pesem *) je posebno danes vsacimu neizrečeno globoko v serce segla, ktera se takole začne:

Slava našimu Cesarju	Zdrobil je železne spóne,
Ferdinandu Milimu,	Véz ljubezni oživi;
Avstrijskemu Vladarju	Slava Mu obdaja trons,
In Očetu dragimu!	Slava! slava! Mu doni.
	i. t. d.

Veselo oznanilo

prinese današnja doklada c. k. deželnega poglavarstva, da so milostljivi Cesar obljubili zopet na Dunaj se verniti.

Iz Dunaja.

Nov in silni nepokoj je zopet 26. in 27. dan tega mesca na Dunaji vstal, posebno zato kër bi se bilo imelo po višjim ukazu vseučeliše zapreti in bi bili imeli šolski mladenči Dunaj zapustiti in domú iti, kar mestnikom in mnogim drugim ljudém, ki junaško šolsko mladost visoko cenijo, ni bilo nikakor práv. Nepokoj je bil silni, — tode tega nikar ne mislite, da bi se bili pobijali ali morili. Perva želja Dunajčanov je zdej: da bi Cesar kmalo kmalo na Dunaj nazaj prišli!

Iz v poslednjim listu natisnjeniga sostavka gosp. Koseskiga

„Potrebne besede“

smo bili zavoljo pomanjkanja prostora prisiljeni, naslednje verstice izpustiti, ktere tudi danes niso zamujene:

„Znalo bi biti, da bi ura vdarla, ki nas bo poklicala v bran Cesarja ali domovine. Znalo bi biti, da je Bog sklenil, zdaj že misli, djanja in vrednosti avstrijskih narodov preresetati; torej še enkrat rečemo, kar smo v létu 1844 svojimu Cesarju zapeli:

V padu gromecimu lét poginejo imena, narodi,
Naše prisege zaklep časa viharju stoji,
Ko bi se bližala kdej rešetanja železniga ura,
Kakor se zernje iz plev, kakor iz sipa demant
Bi se Ti cena takrat slovenskiga serca svetila.“

*) Slovincov narodna pesem, blagodarjena narodni straži v Ljubljani, natisnjena in založena pri Rozaliji Eger v Ljubljani.

Današnjimu listu je pridjano 5 doklad.